

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 763/2017
05.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Мијајловића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Мијајловића, адвоката Ненада Максимовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К 39/16 од 09.12.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 446/17 од 27.04.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Мијајловића, адвоката Ненада Максимовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К 39/16 од 09.12.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 446/17 од 27.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 2К 39/16 од 09.12.2016. године, окривљени Драган Мијајловић, ставом првим изреке, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а ставом другим изреке је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од осам месеци, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.07.2015. до 08.12.2015. године. Од окривљеног је одузета опојна дрога канабис нето масе 72,66 килограма. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове поступка и то на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда у укупном износу од 15.000,00 динара и трошкове Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу у износу од 21.932,23 динара, као и на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 446/17 од 27.04.2017. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Драгана Мијајловића, адвоката Ненада Максимовића, преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К 39/16 од 09.12.2016. године, у погледу правне квалификације кривичног дела и казне, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу противправне радње за које је окривљени Драган Мијајловић првостепеном пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које га је осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 23.07.2015. до 18.12.2015. године, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног, као и у целини жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 446/17 од 27.04.2017. године, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Драгана Мијајловића, адвокат Ненад Максимовић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијану првостепену и другостепену пресуду, којима је окривљени оглашен кривим за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ и предмет врати на поновно суђење. Међутим, по налажењу овог суда, из образложења и предлога захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против првостепене пресуде Вишег суда у Крагујевцу 2К 39/16 од 09.12.2016. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 446/17 од 27.04.2017. године, учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на штету окривљеног, јер се у радњама окривљеног, не стичу обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, већ обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ. У вези тога, у захтеву се наводи, да се према ставу судске праксе, првом радњом производње опојне дроге, има сматрати брање цветова и листова са стабљике, потом уситњавање истих, сушење, да би се на крају добио „производ спреман за конзумирање“, а да тога у овом случају нема, јер су сва стабла била извађена из земље са цветовима и листовима, у ком стању су и затечена од стране полиције, те би у радњама окривљеног стајала обележја кривичног дела из члана 246. став 2. КЗ, а не кривичног дела за које је оглашен кривим.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости, по налажењу овог суда не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су прогледени за опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога, као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Под производњом се подразумева свака активност извршиоца којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, а сађење и узгајање канабиса представља производњу, уколико су осим радњи сетве и неге биљке у смислу биолошког зрења, до окончања вегетације, предузете и даље радње - убирање листова и цветова, сушење, уситњавање претходно узгојене биљке канабиса.

Полазећи од наведеног, а како из изреке побијане првостепене пресуде (став 1) произилази да је окривљени критичном приликом неовлашћено производио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то канабис тзв.марихуана, која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци, на тај начин што је неутврђеног дана у току марта месеца 2013. и 2014. године, на породичном имању засадио семе биљке „Cannabis sativa“ од којих је изникло више стабљики биљке „Cannabis sativa“, након чега је након што су исте достигле оптималну висину, посекао крајем септембра месеца 2013. и 2014. године и однео својој кући у село ..., где је вршне делове- лишће, батове и цветове осушио и тако произвео опојну дрогу канабис.... коју је држао у старој кући по столовима и по поду, а која опојна дрога је пронађена и од истог одузета приликом претреса од стране полицијских службеника, то по налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде (став 1) јасно произилазе сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а не битни елементи истог кривичног дела из става 2. члана 246. КЗ, јер је окривљени у конкретном случају, биљке узгајао без овлашћења, али је предузео и додатне радње којима је дошао у фазу производње и добио супстанцу која представља опојну дрогу, тиме што је вршне делове- лишће, батове и цветове осушио и тако произвео опојну дрогу канабис.

С тим у вези, апелациони суд је правилно применио закон, када је наведене радње из става првог изреке побијане првостепене пресуде, заједно са радњама описаним у ставу другом изреке првостепене пресуде, правно квалификовао као једно кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, јер у ситуацији када окривљени убере,суши и уситњава листове и цветове претходно узгојене биљке канабис, то представља производњу опојне дроге марихуане подобне за конзумацију, па се онда и радње окривљеног предузете у смислу члана 246. став 2. КЗ (став 2 изреке

првостепене пресуде) које укључују узгој, сетву и негу марихуане, у овом случају могу квалификовати само као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, без обзира што су радници ПУ Крагујевац посекали стабла марихуане и окривљени тако онемогућен у даљем узгајању наведене биљке, будући да је исто обухваћено његовим умишљајем да произведе опојну дрогу марихуару, па је тиме узгајање конзумирано производњом, која је коначни циљ свих радњи окривљеног.

Због наведеног, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.